

બીજાનાં દોષ જોવાથી

બીજાનાં દોષ જોવાથી, વધે છે વેર અજંપે,
ઘટે છે સ્નેહ ને સંબંધ, મળે છે કલેશ હૃદય કંપે.

જગત ઊભું છે વઢવાડે, ઝરે જ્યાં દ્વેષ આંખોથી,
કપટ ને બુદ્ધિ વિપરીતે, વીંટાતો, જીવ રોગોથી
અહમ છંછેડવાથી જીવ, બને છે વિપ્લવી તુર્ત,
સમજ, સંયમ ને અભાવે બે પક્ષો સામને ભુંકત.

જિયારે આવરણ આવે, તિયારે ઘોર અંધારાં,
નથી દેખાતી ખુદની ભૂલ, ને ખોટે ગંધ ગરનાળાં,
જે આંખો દોષ ગ્રાહક છે, વધારે આવરણને ભૂર,
બીજાના ગુણ પર તે અંધ, લપેટે ચક્ષુ કાંચે ધૂળ.

જગતની સર્વ અથડામણ, બીજાને આક્ષેપી ઊભી,
જો ઢૂંઢે કોઈ ખુદની ભૂલ, તો શાંતિ વિશ્વે તુર્ત ઊગી,
મહા મિથ્યાત્વ મોહાંધે, ચડેલાં આવરણ ગાઢાં,
બીજાનાં દોષ જોવાથી પડે છે તનમને ફાંટા.

તૂટયું જો માનવીનું મન, ફરી સંઘાતાં લાગે યુગ,
ત્યાં સુધી જીવતો નથી દહે, જીવે છે આંતરીક ભૂલચૂક.

જગત સંસાર વૈરાગિન વિટેલો સૂક્ષ્મ દાઝબંબ,
જિયારે ફૂટે છે ઘરમાં, વિના યુદ્ધે ય ઘરતીકંપ.

જગત દોષિત છે જ નહીં, ઊદયકર્મોનો સઘળો નાચ,
ગલન વખતે નિહાળી લે, ભરેલા પૂરણે કર્યો તો સ્વાદ ?

જૂઓ સંસારમળ કેવો ? ત્રિપાઘોથી ભર્યા ત્રિકરણ,
મીટે આરત ને રૌદ્ર ધિયાન, તો કૂદે માંદાલો ભવરણ.

